

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1760/2000**
af 17. juli 2000

om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97

(EUT L 204 af 11.8.2000, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
► <u>M2</u>	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M3</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 653/2014 af 15. maj 2014	L 189	33	27.6.2014

Ændret ved:

► <u>A1</u>	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003
--------------------	--	-------	----	-----------

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)
Nr. 1760/2000**

af 17. juli 2000

om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ⁽⁵⁾ skal der indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som bliver obligatorisk i alle medlemsstaterne fra den 1. januar 2000. Ifølge samme artikel skal der på forslag af Kommissionen også vedtages almindelige regler for den obligatoriske ordning inden den dato.
- (2) Efter Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød ⁽⁶⁾ gælder nævnte almindelige bestemmelser kun midlertidigt i en periode på højst otte måneder fra den 1. januar til den 31. august 2000.
- (3) Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 ophæves og erstattes af nærværende forordning.
- (4) Som følge af det ustabile marked for oksekød og oksekødsprodukter forårsaget af BSE-krisen har den større åbenhed omkring produktions- og afsætningsvilkårene for de pågældende produkter, især hvad angår sporbarhed, haft en positiv indflydelse på forbruget af oksekød. For at bevare og øge forbrugernes tillid til

⁽¹⁾ EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 117 af 26.4.2000, s. 47.

⁽³⁾ EFT C 226 af 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.4.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 6.6.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 334 af 28.12.1999, s. 1.

▼B

oksekød og for at undgå at vildlede dem, er det nødvendigt at udvikle et regelsæt for de forbrugeroplysninger, der gives i mærkningen, gennem en passende og klar produktmærkning.

- (5) Med henblik herpå er det vigtigt, at der indføres dels en mere effektiv ordning for identifikation og registrering af kvæg på produktionsstadiet, dels en særlig EF-mærkningsordning i oksekødssektoren baseret på objektive kriterier på markedsføringsstadiet.
- (6) De garantier, en sådan forbedring giver, vil også gøre det muligt at opfylde visse krav af almen interesse, som f.eks. beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed.
- (7) Dette vil øge forbrugernes tillid til kvaliteten af oksekød og oksekødsprodukter, bevare et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden og styrke den varige stabilitet på oksekødsmarkedet.
- (8) Ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽¹⁾ skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organisationen eller den bedrift, det center eller den organisation, som dyrene passerer igennem, og identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område.
- (9) I henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽²⁾ skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede heste, finde sted, efter at denne kontrol er foretaget.
- (10) Forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet kræver individuel identifikation af visse typer husdyr. Identifikations- og registreringsordningerne bør derfor være egnede til anvendelse og kontrol af denne individuelle identifikation.
- (11) Der bør sikres en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, således at denne forordning kan anvendes korrekt. Der er fastsat EF-bestemmelser herom ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EFT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

▼B

med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ⁽¹⁾ og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser ⁽²⁾.

- (12) De nugældende regler for identifikation og registrering af kvæg er fastsat i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr ⁽³⁾ og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringerne har vist, at anvendelsen af direktiv 92/102/EØF ikke har været fuldt tilfredsstillende for så vidt angår kvæg, og at en yderligere forbedring er nødvendig; der må derfor vedtages en særlig forordning for kvæg for at underbygge direktivets bestemmelser.
- (13) For at indførelsen af en forbedret identifikationsordning kan blive accepteret, er det vigtigt, at der ikke pålægges producenterne for store administrative krav. Der bør fastsættes rimelige frister for iværksættelsen.
- (14) For hurtigt og nøjagtigt at kunne spore dyr af hensyn til kontrollen af EF-støtteordningerne bør hver medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori dyrenes identitet, alle bedrifter på deres område og flytninger af dyrene registreres i overensstemmelse med Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽⁴⁾, som angiver sundhedskravene i forbindelse med denne database.
- (15) Det er vigtigt, at hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, der endnu måtte være nødvendige, for at den nationale elektroniske database bliver fuldt ud operationel hurtigst muligt.
- (16) Der bør tages skridt til at sikre, at de tekniske betingelser er opfyldt for at garantere bedst mulig kommunikation mellem producenten og databasen og en omfattende anvendelse af databaserne.
- (17) For at flytninger af kvæg skal kunne spores, bør dyrene identificeres ved hjælp af et øremærke i hvert øre og principielt ledsages af et pas under enhver flytning. Mærkets og passets karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Der bør principielt udstedes et pas for hvert dyr, som har fået øremærker.
- (18) Der bør gælde samme identifikationskrav for dyr, som importeres fra tredjelande i henhold til direktiv 91/496/EØF.
- (19) Hvert dyr bør beholde sine øremærker hele sit liv.
- (20) På grundlag af arbejdet i Det Fælles Forskningscenter er Kommissionen i færd med at undersøge muligheden for at identificere dyr ad elektronisk vej.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 2.6.1981, s. 1. Forordningen er ophævet ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁴⁾ EFT L 109 af 25.4.1997, s. 1.

▼B

- (21) Brugere med undtagelse af transportvirksomheder bør føre en ajourført liste over dyrene på deres bedrift. Listens karakteristika bør fastlægges på EF-plan. Myndighederne bør have adgang til disse lister efter anmodning herom.
- (22) Medlemsstaterne kan fordele udgifterne til gennemførelsen af disse foranstaltninger på hele oksekødssektoren.
- (23) Den eller de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre de enkelte afsnit i denne forordning, bør udpeges.
- (24) Der bør indføres en ordning med obligatorisk mærkning af oksekød, som skal være obligatorisk i alle medlemsstaterne. Under den obligatoriske ordning anfører erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen oplysninger om oksekødet og det sted, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er slagtet.
- (25) Den obligatoriske mærkningsordning for oksekød bør udbygges fra den 1. januar 2002. Under den obligatoriske ordning bør erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, i mærkningen endvidere anføre oplysninger om oprindelse, især om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opfedet og slagtet.
- (26) Oplysninger ud over oplysningerne om, hvor det eller de dyr, som oksekødet stammer fra, er født, opfedet og slagtet, kan gives under den frivillige mærkningsordning for oksekød.
- (27) Obligatorisk oprindelsesmærkning bør være iværksat pr. 1. januar 2002, idet der kun kræves fuldstændige oplysninger om flytninger af kvæg i Fællesskabet for dyr, der er født efter den 31. december 1997.
- (28) Den obligatoriske mærkningsordning bør også gælde for oksekød, der importeres i Fællesskabet. Der må dog tages højde for, at et tredjelands erhvervsdrivende eller organisationer måske ikke har alle de oplysninger til rådighed, der kræves for mærkning af oksekød produceret i Fællesskabet. Det bør derfor fastsættes, hvilke minimumsoplysninger tredjelande skal anføre i mærkningen.
- (29) For erhvervsdrivende og organisationer, der producerer og afsætter hakket oksekød, og som måske ikke er i stand til at udlevere alle de oplysninger, der kræves i henhold til den obligatoriske mærkningsordning, bør der fastsættes undtagelser, der sikrer et vist minimum af oplysninger.
- (30) Formålet med mærkning er at skabe størst mulig åbenhed omkring afsætningen af oksekød.
- (31) Bestemmelserne i denne forordning bør gælde med forbehold af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (¹).
- (32) For alle andre mærkningsoplysninger end dem, der falder ind under den obligatoriske mærkningsordning, kræves der også et EF-regelsæt. På grund af de mange forskellige varebeskrivelser af

(¹) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

▼B

oksekød, der afsættes i Fællesskabet er det mest hensigtsmæssigt med en frivillig mærkningsordning. For at en frivillig mærkningsordning kan fungere effektivt, skal det være muligt at spore mærket oksekød tilbage til det eller de dyr, det stammer fra. En erhvervsdrivendes eller organisations mærkning skal være omfattet af specifikationer, der sendes til myndighederne med henblik på godkendelse. Erhvervsdrivende og organisationer må kun mærke oksekød, hvis mærket indeholder deres navn eller identifikationslogo. Medlemsstaternes myndigheder bør bemyndiges til at tilbagekalde godkendelser af specifikationer i tilfælde af uregelmæssigheder. For at mærkningsspecifikationerne kan blive anerkendt i hele Fællesskabet, bør der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne.

- (33) Erhvervsdrivende og organisationer, der importerer oksekød fra tredjelande til Fællesskabet ønsker måske også at mærke deres produkter i overensstemmelse med den frivillige mærkningsordning. Der bør derfor fastsættes bestemmelser, som i videst muligt omfang skal sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød.
- (34) Ved overgangen fra ordningerne i afsnit II i forordning (EF) nr. 820/97 til ordningerne i nærværende forordning kan der opstå vanskeligheder, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. Kommissionen bør derfor kunne vedtage de fornødne overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også i givet fald bemyndiges til at løse særlige praktiske problemer.
- (35) For at sikre pålideligheden af foranstaltningerne i denne forordning er det nødvendigt at forpligte medlemsstaterne til at gennemføre relevante og effektive kontrolforanstaltninger. Disse kontrolforanstaltninger griber dog ikke ind i anden kontrol, som Kommissionen kan foretage i henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾.
- (36) Der bør fastsættes passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af denne forordning.
- (37) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ —

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I**Identifikation og registrering af kvæg***Artikel 1*

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af kvæg i overensstemmelse med dette afsnit.
2. Dette afsnit finder anvendelse med forbehold af fællesskabsregler, der kan indføres om udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og med forbehold af direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92 ⁽¹⁾. ►**M3** ————— ◀

Artikel 2

I dette afsnit forstås ved:

▼M3

- »dyr«: kvæg som defineret i artikel 2, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 64/432/EØF, herunder dyr, der deltager i kulturelle og sportslige arrangementer

▼B

- »bedrift«: enhver virksomhed, enhver bygning eller, hvis der er tale om en frilandsbedrift, ethvert sted beliggende inden for samme medlemsstats område, hvor dyr, der er omfattet af denne forordning, holdes, opdrættes eller håndteres
- »bruger«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, herunder under transport eller på et marked
- »myndigheder«: den centrale myndighed eller de myndigheder i en medlemsstat, der er ansvarlige for at udføre veterinærkontrol og for at gennemføre dette afsnit, eller, for så vidt angår kontrollen med præmier, de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre forordning (EØF) nr. 3508/92.

Artikel 3

Ordningen for identifikation og registrering af kvæg omfatter følgende:

▼M3

- a) mærker til identifikation af de enkelte dyr

▼B

- b) elektroniske databaser
- c) dyrepas
- d) individuelle lister på hver enkelt bedrift.

Kommissionen og myndighederne i den pågældende medlemsstat skal have adgang til alle oplysninger i henhold til dette afsnit. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle berørte parter, herunder forbrugerorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten, på betingelse af, at der sikres den fortrolighed og databeskyttelse, der kræves i henhold til den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 af 21.5.1999, s. 4).

▼ **M3***Artikel 4***Forpligtelse til at identificere dyr**

1. Alle dyr på en bedrift identificeres ved hjælp af mindst to identifikationsmærker, der er opført på listen i bilag I, er i overensstemmelse med de regler, som vedtages i henhold til stk. 3, og er godkendt af myndighederne. Mindst et af identifikationsmærkerne skal være synligt og være forsynet med en synlig identifikationskode.

Første afsnit finder ikke anvendelse på dyr, som er født før 1. januar 1998 og ikke er bestemt til handel inden for Unionen. Disse dyr skal identificeres ved hjælp af mindst ét identifikationsmærke.

Med henblik på at sikre tilpasningen til den tekniske udvikling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for så vidt angår tilføjelse af identifikationsmærker til listen i bilag I, samtidig med at deres interoperabilitet sikres.

Identifikationsmærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.

De to identifikationsmærker, som er godkendt i overensstemmelse med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til stk. 3 og nærværende stykke, og som anbringes på et enkelt dyr, skal være forsynet med den samme entydige identifikationskode, som sammen med registreringen af dyrene gør det muligt at identificere det enkelte dyr og den bedrift, hvor det er født.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 kan den berørte medlemsstat i tilfælde, hvor de tegn, der udgør dyrets identifikationskode, ikke gør det muligt at anbringe en elektronisk identifikator med den samme entydige identifikationskode på dyret, tillade, at det andet identifikationsmærke under dens myndigheders opsyn forsynes med en anden kode, forudsat at samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) dyret er født inden ikrafttrædelsesdatoen for gennemførelsesretsakterne omhandlet i stk. 3, andet afsnit, litra c)
- b) der er sikret fuld sporbarhed
- c) det er muligt at identificere det enkelte dyr, herunder den bedrift, hvor det er født, og
- d) dyret ikke er bestemt til handel inden for Unionen.

3. For at sikre en tilstrækkelig sporbarhed og tilpasning til den tekniske udvikling samt optimere identifikationssystemets funktionsmåde vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende kravene til de identifikationsmærker, der er opført i bilag I, og de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen af et bestemt identifikationsmærke.

▼ **M3**

På grundlag af de relevante ISO-standarder eller andre internationale tekniske standarder, der er vedtaget af anerkendte internationale standardiseringsorganisationer, og ud fra den forudsætning, at disse internationale standarder som minimum kan sikre en bedre performance og en højere grad af pålidelighed end ISO-standarderne, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler for:

- a) identifikationsmærkernes format og udformning
- b) de tekniske procedurer for elektronisk identifikation af kvæg, og
- c) konfigurationen af identifikationskoden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

4. Medlemsstaterne skal med virkning fra den 18. juli 2019 sørge for at råde over den nødvendige infrastruktur til at identificere dyr på grundlag af en elektronisk identifikator som officielt identifikationsmærke i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne kan med virkning fra den 18. juli 2019 indføre nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk som en af de to identifikationsmærker, der er foreskrevet i stk. 1.

De medlemsstater, der gør brug af den i andet afsnit omhandlede mulighed, sender Kommissionen teksten til sådanne nationale bestemmelser og offentliggør disse oplysninger på internettet. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at bringe disse oplysninger til offentlighedens kendskab ved på sit eget websted at anbringe links til medlemsstaternes relevante websteder.

5. Som undtagelse fra stk. 1 kan kvæg bestemt til kultur- og sportsbegivenheder bortset fra messer og udstillinger identificeres ved hjælp af alternative identifikationsmærker, som opfylder tilsvarende identifikationsstandarder som de i stk. 1 omhandlede.

Bedrifter, der benytter alternative identifikationsmærker, jf. første afsnit, registreres i den i artikel 5 omhandlede elektroniske database.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige regler vedrørende en sådan registrering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Med henblik på at sikre sporbarheden i forbindelse med identifikationsstandarder, som er ækvivalente med dem, der er omhandlet i stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende kravene til alternative identifikationsmærker som omhandlet i første afsnit, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med deres indførelse.

▼M3

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte regler for de i første afsnit omhandlede alternative identifikationsmærkers format og udformning, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med deres indførelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

6. Medlemsstaterne meddeler hinanden og Kommissionen en model af de identifikationsmærker, de anvender på deres område. De offentliggør disse oplysninger på internettet. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at bringe disse oplysninger til offentlighedens kendskab ved på sit eget websted at anbringe links til medlemsstaternes relevante websteder.

*Artikel 4a***Tidsfrist for anvendelse af identifikationsmærker**

1. Identifikationsmærkerne, jf. artikel 4, stk. 1, skal anbringes på dyret inden udløbet af en maksimumsfrist, som fastsættes af den medlemsstat, hvor dyret er født. Maksimumsfristen beregnes fra dyrets fødselsdato og må ikke overstige 20 dage.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

Intet dyr må forlade den bedrift, hvor det er født, før de to identifikationsmærker er anbragt på dyret.

2. For at gøre det muligt at anvende identifikationsmærkerne under særlige omstændigheder, hvor der er praktiske vanskeligheder, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastsætte de særlige omstændigheder, hvorunder medlemsstaterne kan forlænge de maksimumsfrister for anvendelse af identifikationsmærker, der er fastsat i stk. 1, første og andet afsnit. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hver gang de gør brug af denne mulighed.

*Artikel 4b***Identifikation af dyr fra tredjelande**

1. Ethvert dyr, der er underlagt veterinærkontroller i henhold til direktiv 91/496/EØF, og som kommer ind i Unionen fra et tredjeland og er bestemt til en bestemmelsesbedrift inden for Unionens område, identificeres på bestemmelsesbedriften ved hjælp af det identifikationsmærke, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Den oprindelige identifikation, som er anbragt på dyret i oprindelstredjelandet, registreres i den i artikel 5 omhandlede elektroniske database sammen med den entydige identifikationskode for det identifikationsmærke, som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt dyret.

▼ **M3**

Første afsnit gælder dog ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i en medlemsstat, forudsat at dyrene slagtes inden for 20 dage efter disse veterinærkontroller i henhold til direktiv 91/496/EØF.

2. Identifikationsmærker for dyr, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal anbringes inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende. Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde skal de to identifikationsmærker, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, anbringes på dyrene inden de forlader bestemmelsesbedriften.

3. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser som omhandlet i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator på bestemmelsesbedriften i Unionen inden for en frist, der fastsættes af bestemmelsesmedlemsstaten. Fristen må ikke overstige 20 dage efter de veterinærkontroller, der er omhandlet i stk. 1.

Som en undtagelse fra første afsnit, kan denne periode for det andet identifikationsmærkes vedkommende, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, undtagelsesvis forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde skal den elektroniske identifikator anbringes på dyrene, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Artikel 4c

Identifikation af dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden

1. Dyr, der flyttes fra en medlemsstat til en anden, beholder de oprindelige identifikationsmærker, som er anbragt på dem i henhold til artikel 4, stk.1.

Uanset første afsnit kan myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten dog fra den 18. juli 2019 tillade:

- a) udskiftning af et af identifikationsmærkerne med en elektronisk identifikator uden at ændre dyrets oprindelige entydige identifikationskode
- b) udskiftning af begge identifikationsmærker med to nye identifikationsmærker, som begge skal have den samme nye entydige identifikationskode. Denne undtagelse kan anvendes op til fem år efter den 18. juli 2019, hvis de tegn, der udgør identifikationskoden for et dyrs

▼ **M3**

konventionelle øremærke, ikke giver mulighed for at anvende en elektronisk identifikator med den samme entydige identifikationskode, og forudsat at dyret er født inden ikrafttrædelsesdatoen for de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, litra c).

2. Hvis bestemmelsesbedriften er beliggende i en medlemsstat, der har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk, identificeres dyrene ved hjælp af denne elektroniske identifikator senest på bestemmelsesbedriften inden for en maksimumsfrist, der fastsættes af den medlemsstat, hvor den pågældende bestemmelsesbedrift er beliggende. Denne maksimumsfrist må ikke overstige 20 dage fra den dato, hvor dyrene ankommer til bestemmelsesbedriften.

Som en undtagelse fra første afsnit kan denne periode for det andet identifikationsmærke, såfremt det er begrundet i dyrenes fysiologiske udvikling, forlænges op til 60 dage efter dyrets fødsel.

I alle tilfælde anbringes den elektroniske identifikator på dyrene, inden de forlader bestemmelsesbedriften.

Første afsnit gælder imidlertid ikke for dyr, der er bestemt direkte til et slagteri i den medlemsstat, som har indført nationale bestemmelser med henblik på at gøre anvendelsen af en elektronisk identifikator obligatorisk.

*Artikel 4d***Fjernelse, ændring eller udskiftning af identifikationsmærker**

Identifikationsmærker må ikke fjernes, ændres eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse. En sådan tilladelse kan kun gives, hvis fjernelsen, ændringen eller udskiftningen ikke resulterer i en mangelfuld sporing af dyret, og hvis det er muligt at identificere det enkelte dyr, herunder den bedrift hvor det er født.

Enhver udskiftning af identifikationskoden skal registreres i den elektroniske database, som er omhandlet i artikel 5, sammen med den entydige identifikationskode for dyrets oprindelige identifikationsmærke.

Artikel 5

Medlemsstaternes myndigheder opretter en elektronisk database i henhold til artikel 14 og 18 i direktiv 64/432/EØF.

Medlemsstaterne kan udveksle elektroniske data mellem deres elektroniske databaser fra den dato, hvor Kommissionen anerkender, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt. For at beskytte brugerens interesser skal udvekslingen ske på en sådan måde, at der sikres databeskyttelse, og at enhver form for misbrug forhindres.

Med henblik på at sikre elektronisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastlægge reglerne for de data, der skal udveksles mellem medlemsstaternes elektroniske databaser.

▼ M3

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de tekniske betingelser og nærmere regler for en sådan udveksling og anerkende, at dataudvekslingssystemet er fuldt ud operationelt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 6

1. Hvis en medlemsstat ikke udveksler elektroniske data med andre medlemsstater inden for rammerne af det elektroniske udvekslingssystem, som er omhandlet i artikel 5, skal følgende finde sted:

- a) Medlemsstatens myndigheder skal for hvert dyr, der er bestemt til handel inden for Unionen, udstede et pas baseret på de oplysninger, der er indeholdt i den elektroniske database i medlemsstaten.
- b) Ethvert dyr, for hvilket der udstedes et pas, skal ledsages af dette pas, når dyret flyttes fra en medlemsstat til en anden.
- c) Det pas, der ledsager dyret, skal ved dyrets ankomst til bestemmelsesbedriften afleveres til myndighederne i den medlemsstat, hvor bestemmelsesbedriften er beliggende.

2. For at give mulighed for at spore flytninger af dyr tilbage til den oprindelige bedrift i en medlemsstat tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for at fastsætte regler vedrørende de oplysninger fra den elektroniske database, der skal medtages i dyrepasset, herunder overgangsbestemmelser, der kræves for indførelsen heraf.

Artikel 6a

Denne forordning er ikke til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelser vedrørende udstedelsen af pas for dyr, der ikke er bestemt til handel inden for Unionen.

▼ B*Artikel 7*

1. Alle brugere med undtagelse af transportvirksomheder skal:

— føre en ajourført liste

▼ M3

— inden for en maksimumsfrist, som fastsættes af den berørte medlemsstat, indberette til myndighederne alle flytninger til og fra bedriften og alle fødsler og dødsfald på bedriften sammen med datoerne for disse begivenheder; denne maksimumsfrist skal mindst være tre dage og må ikke overstige syv dage efter en af disse begivenheder; medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at forlænge maksimumsfristen på syv dage.

For at tage højde for praktiske vanskeligheder i særlige tilfælde tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b med henblik på at fastsætte, under

▼M3

hvilke særlige omstændigheder medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen på syv dage som omhandlet i første afsnit, andet led, sammen med den maksimale længde af denne forlængelse, som ikke må overstige 14 dage efter den i første afsnit, andet led, omhandlede frist på syv dage.

2. For at sikre en passende og effektiv sporbarhed for kvæg, når de sættes ud til årstidsbestemt græsning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende de medlemsstater eller dele af medlemsstater, hvor der gælder særlige regler for årstidsbestemt græsning, herunder tidsperioden, brugernes specifikke forpligtelser og regler om registrering af bedriften og registrering af flytninger af sådant kvæg, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen heraf.

▼B

3. Brugere skal efter anmodning herom for dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet, give myndighederne alle oplysninger om oprindelse, identifikation og eventuelt bestemmelsessted.

4. Listen skal have et format, som er godkendt af myndighederne, og føres manuelt eller på edb, og den skal til enhver tid være til disposition for myndighederne, hvis de ønsker det, i en periode, som skal fastlægges af myndighederne, dog mindst tre år.

▼M3

5. Uanset stk. 4 er det frivilligt at føre et register for enhver bruger, der:

a) har adgang til den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5, som allerede indeholder de oplysninger, der skal være indeholdt i registeret, og

b) indlæser de opdaterede oplysninger, eller har dem indlæst direkte i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 5.

6. For at sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de oplysninger, der skal indføres i bedriftsregistret, jf. denne artikel, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for at fastsætte de nødvendige bestemmelser vedrørende disse oplysninger, herunder de nødvendige overgangsforanstaltninger i forbindelse med indførelsen heraf.

▼B

Artikel 9

Medlemsstaterne kan lade brugere afholde de omkostninger, der er forbundet med de i artikel 3 omhandlede ordninger og den i dette afsnit fastsatte kontrol.

▼ M3*Artikel 9a***Kurser**

Medlemsstaterne sikrer, at de personer, som er ansvarlige for identifikation og registrering af dyr, har fået instrukser og vejledning vedrørende de relevante bestemmelser i denne forordning og om de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i henhold til denne forordning.

Når de relevante bestemmelser ændres, stilles de tilsvarende oplysninger til rådighed for de i første afsnit omhandlede personer.

Medlemsstaterne sikrer, at der gennemføres relevante kurser.

Kommissionen fremmer udveksling af bedste praksis for at forbedre kvaliteten af information og uddannelse i hele Unionen.

▼ B**AFSNIT II****Mærkning af oksekød og oksekødsprodukter***Artikel 11*

En erhvervsdrivende eller en organisation som defineret i artikel 12, der:

- i henhold til afdeling I i dette afsnit skal mærke oksekød på alle markedsføringsstadier
- i henhold til afdeling II i dette afsnit ønsker at mærke oksekød på salgsstedet for at give andre oplysninger end dem, der er fastsat i artikel 13, om egenskaber ved det mærkede kød eller det dyr, som det stammer fra, eller produktionsbetingelser

skal overholde bestemmelserne i dette afsnit.

Dette afsnit finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i andre relevante fællesskabsbestemmelser, navnlig om oksekød.

▼ M3*Artikel 12*

I dette afsnit forstås ved:

- 1) »oksekød«: de produkter, der henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91

▼ M3

- 2) »mærkning«: anbringelse af et mærke på et eller flere kødstykker eller på deres emballage, eller for ikke-færdigpakkede varers vedkommende skriftlig og synlig forbrugerinformation på salgsstedet
- 3) »organisation«: en gruppe erhvervsdrivende fra samme eller forskellige dele af oksekødshandelen
- 4) »hakket kød«: udbenet kød, som har undergået hakning, som indeholder mindre end 1 % salt, og som henhører under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91
- 5) »afpuds«: små stykker kød, der anses for egnet til konsum, og som udelukkende stammer fra afpudsning og fremstilles på tidspunktet for udbening af slagtekroppe og/eller opskæring af kød
- 6) »opskåret kød«: kød opskåret i små tern, skiver eller andre enkeltportioner, der ikke kræver yderligere opskæring inden salget til den endelige forbruger, og som kan anvendes direkte af denne. Hakket kød og afpuds er ikke omfattet af denne definition.

▼ B

AFDELING I

Obligatorisk EF-mærkningsordning for oksekød*Artikel 13***Almindelige regler**

1. Erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød i Fællesskabet, skal mærke det i henhold til denne artikel.

I forbindelse med den obligatoriske mærkningsordning skal der kunne fastslås en sammenhæng mellem på den ene side identifikationen af slagtekroppen, fjerdingen eller kødstykkerne og på den anden side det enkelte dyr eller gruppen af dyr, hvis dette er tilstrækkeligt til at sikre rigtigheden af oplysningerne på det mærke, der skal kontrolleres.

2. Mærket skal indeholde følgende:
 - a) Et referencenummer eller en referencekode, så der kan fastslås en sammenhæng mellem kødet og dyret eller dyrene. Dette nummer kan være identifikationsnummeret for det enkelte dyr, som oksekødet stammer fra, eller identifikationsnummeret for en gruppe af dyr.
 - b) Autorisationsnummeret for det slagteri, hvor dyret eller gruppen af dyr er blevet slagtet, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor slagteriet er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Slagtet i (medlemsstatens eller tredjelandets navn)(autorisationsnummer)«.
 - c) Autorisationsnummeret for den opskæringsvirksomhed, hvor slagtekroppen eller gruppen af slagtekroppe er opskåret, og medlemsstaten eller tredjelandet, hvor virksomheden er beliggende. Oplysningerne anføres på følgende måde: »Opskåret i (medlemsstatens eller tredjelandets navn)(autorisationsnummer)«.

▼ **M3**▼ **B**

5. ► **M3** a) Erhvervsdrivende og organisationer skal også anføre følgende på mærket: ◀
- i) den medlemsstat eller det tredjeland, hvor dyret er født
 - ii) de medlemsstater eller tredjelande, hvor opføringen har fundet sted
 - iii) den medlemsstat eller det tredjeland, hvor slagtingen har fundet sted.
- b) Hvis oksekødet stammer fra dyr, der er født, opdrættet og slagtet:
- i) i den samme medlemsstat, kan der dog stå: »Oprindelse: (medlemsstatens navn)«
 - ii) i det samme tredjeland, kan der dog stå: »Oprindelse: (tredjelandets navn)«.

▼ **M3**

6. For at undgå unødigt gentagelse af angivelsen på etiketten af oksekød fra de medlemsstater eller tredjelande, hvor opdræt fandt sted, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende en forenklet præsentation i tilfælde hvor dyret har opholdt sig meget kortvarigt i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det er født eller slagtet.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler vedrørende den maksimale størrelse og sammensætning af den gruppe af dyr, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 2, litra a), under hensyntagen til restriktioner hvad angår homogeniteten af de grupper af dyr, som det opskårede kød og afpuds stammer fra. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 23, stk. 2.

▼ **B***Artikel 14***Undtagelser fra den obligatoriske mærkningsordning**

Uanset artikel 13, stk. 2, litra b) og c), og uanset, stk. 5, litra a), nr. i) og ii), i samme artikel, skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der fremstiller hakket oksekød, på mærket anføre »Fremstillet i (medlemsstatens navn)« eller »Fremstillet i (tredjelandets navn)« afhængig af, hvor kødet er fremstillet, og »Oprindelse i«, når den eller de implicerede stater ikke er fremstillingsstaterne.

Den forpligtelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 5, litra a), nr. iii), gælder for dette kød fra nærværende forordnings ikrafttræden.

Den erhvervsdrivende eller organisationen har dog mulighed for at supplere mærket for hakket oksekød med:

— én eller flere betegnelser som omhandlet i artikel 13, og/eller

▼ B

— datoen for fremstillingen af det pågældende kød.

▼ M3

For at sikre overensstemmelse med de horisontale regler vedrørende mærkningen i denne afdeling tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b for, på baggrund af den indvundne erfaring med hakket kød, at fastsætte tilsvarende bestemmelser som de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede, vedrørende oksekødsafpuds eller opskåret oksekød.

*Artikel 15***Obligatorisk mærkning af oksekød fra tredjelande**

Uanset artikel 13 skal oksekød, der er importeret til Unionen, og for hvilket ikke alle de oplysninger, som er nævnt i artikel 13, foreligger, mærkes med:

»Oprindelse i tredjeland« og »Slagtet i (tredjelandets navn)«.

▼ B

AFDELING II

▼ M3**Frivillig mærkningsordning***Artikel 15a***Almindelige regler**

Anden fødevarerinformation end den i artikel 13, 14 og 15 omhandlede, som erhvervsdrivende eller organisationer, der afsætter oksekød, frivilligt tilføjer på mærket, skal være objektive, kunne kontrolleres af myndighederne og kunne forstås af forbrugerne.

Denne information skal være i overensstemmelse med den horisontale lovgivning for mærkning, og særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽¹⁾.

Såfremt erhvervsdrivende eller organisationer, der afsætter oksekød, ikke overholder forpligtelserne i første og andet afsnit, anvender myndighederne passende sanktioner som fastsat i artikel 22.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

▼M3

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 22b vedrørende definitioner af og krav til de betegnelser eller kategorier af betegnelser, som må anvendes ved mærkningen af færdigpakket fersk og frosset oksekød.

▼B

AFDELING III

Almindelige bestemmelser**▼M3****▼B**

AFSNIT III

Fælles bestemmelser**▼M3***Artikel 22*

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Denne kontrol berører ikke eventuel kontrol, som Kommissionen udøver i henhold til artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Enhver sanktion, som en medlemsstat pålægger en bruger, en erhvervsdrivende eller en organisation, der afsætter oksekød, skal være effektiv, have afskrækkende virkning og stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed.

Myndighederne foretager hvert år et minimumsantal officielle kontroller af identifikationen og registreringen af dyr, som skal omfatte mindst 3 % af bedrifterne,

Myndighederne forhøjer omgående minimumsraten for officielle kontroller som omhandlet i andet afsnit, hvis det fastslås, at bestemmelserne om identifikation og registrering af dyr ikke er overholdt.

De bedrifter, der skal kontrolleres af myndighederne, udvælges på grundlag af en risikoanalyse.

Hver medlemsstat forelægger Kommissionen en årsrapport senest den 31. august om gennemførelsen af de officielle kontroller i det foregående år.

2. Uanset stk. 1 skal myndighederne pålægge en bruger følgende administrative sanktioner:

a) Hvis et eller flere dyr på en bedrift ikke overholder nogen af bestemmelserne i afsnit I, begrænses flytningen af alle dyr til og fra den pågældende brugers bedrift.

▼ M3

- b) I tilfælde, hvor de i afsnit I fastsatte identifikations- og registreringskrav kun delvis er opfyldt for visse dyr, begrænses flytningen af de pågældende dyr straks, indtil kravene er opfyldt fuldt ud.

 - c) Hvis antallet af dyr på en bedrift, for hvilke de i afsnit I fastsatte identifikations- og registreringskrav kun delvis er opfyldt, overstiger 20 %, begrænses flytningen af alle dyr på bedriften straks; for bedrifter med højst ti dyr anvendes denne foranstaltning kun, hvis mere end to dyr ikke er fuldt ud identificeret i overensstemmelse med kravene i afsnit I.

 - d) Hvis en bruger ikke kan bevise identifikationen og sporbarheden af et dyr, destrueres dyret, såfremt det ud fra en vurdering af risikoen for dyresundheden og fødevarerisikoen skønnes nødvendigt, uden kompensation.

 - e) Hvis en bruger undlader at give myndighederne underretning om flytning af et dyr til eller fra hans bedrift i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, begrænser den kompetente myndighed flytningen af dyr til og fra den pågældende bedrift.

 - f) Hvis en bruger undlader at give myndighederne underretning om et dyrs fødsel eller død i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, andet led, begrænser myndighederne flytningen af dyr til og fra den pågældende bedrift.

 - g) I tilfælde af, at en bruger vedvarende undlader at betale den omkostning, der er omhandlet i artikel 9, kan medlemsstaten også begrænse flytningen af dyr til og fra den pågældende brugers bedrift.
3. Uanset stk. 1, kræver medlemsstaterne, hvis erhvervsdrivende og organisationer, der afsætter oksekød, har mærket oksekød uden at opfylde deres forpligtelser som fastsat i afsnit II, om nødvendigt og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, at oksekødet fjernes fra markedet. Ud over sanktionerne i stk. 1 kan medlemsstaterne:
- a) hvis det berørte kød opfylder de relevante veterinær- og hygiejneforskrifter, tillade at sådant oksekød:
 - i) afsættes på markedet efter at være blevet korrekt mærket i overensstemmelse med EU-krav, eller
 - ii) sendes direkte til forarbejdning til andre produkter end dem, der er angivet i artikel 12, første led

 - b) beordre suspension eller tilbagetrækning af godkendelsen af de pågældende erhvervsdrivende eller organisationer.

▼ **M3**

4. Kommissionens eksperter skal sammen med myndighederne:
 - a) kontrollere at medlemsstaterne overholder kravene i denne forordning
 - b) foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at kontrollerne udføres i overensstemmelse med denne forordning.

5. En medlemsstat, på hvis område der foretages en kontrol på stedet, yder Kommissionens eksperter enhver bistand, de måtte have brug for under udførelsen af deres opgaver. Resultatet af kontrollerne drøftes med den pågældende medlemsstats myndigheder, før en endelig rapport udarbejdes og rundsendes. Denne rapport skal om nødvendigt indeholde henstillinger til medlemsstaterne om forbedring af overholdelsen af denne forordning.

*Artikel 22a***Myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger den eller de myndigheder, der er ansvarlige for, at denne forordning og alle retsakter, som vedtages af Kommissionen på baggrund heraf, overholdes.

De underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvem disse myndigheder er.

*Artikel 22b***Udøvelse af delegationen**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. juli 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼ **M3**

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, 3 og 5, artikel 4a, stk. 2, artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 1, 2 og 6, artikel 13, stk. 6, artikel 14, stk. 4, og artikel 15a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 23***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås i forbindelse med de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 4, stk. 3 og 5, artikel 5 og artikel 13, stk. 6, af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, som er nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾.

Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når komitéens udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for komitéen træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af komitéens medlemmer anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

*Artikel 23a***Rapport og lovgivningsmæssig udvikling**

Senest den:

— 18. juli 2019 for så vidt angår bestemmelserne om frivillig mærkning, og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼M3

— 18. juli 2023 for så vidt angår bestemmelserne om elektronisk identifikation

forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet de respektive rapporter vedrørende gennemførelsen og indvirkningen af denne forordning, herunder i det første tilfælde muligheden for at gennemgå bestemmelserne om frivillig mærkning og i det andet tilfælde de tekniske og økonomiske muligheder for at indføre obligatorisk elektronisk identifikation i hele Unionen.

Disse rapporter ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag.

▼B*Artikel 24*

1. Forordning (EF) nr. 820/97 ophæves.
2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på oksekød, der stammer fra dyr, der er slagtet efter den 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 820/97	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, stk. 1	Artikel 16, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
Artikel 14, stk. 3	Artikel 16, stk. 5
Artikel 14, stk. 4	Artikel 16, stk. 4
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16, stk. 1	Artikel 16, stk. 3
Artikel 16, stk. 2	Artikel 16, stk. 3
Artikel 16, stk. 3	Artikel 13, stk. 2, litra a)
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 25

▼ **M3**

BILAG I

IDENTIFIKATIONSMÆRKER

A) KONVENTIONELT ØREMÆRKE

MED VIRKNING FRA 18. JULI 2019

B) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF ET ELEKTRONISK ØREMÆRKE

C) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF EN RUMINAL BOLUS

D) ELEKTRONISK IDENTIFIKATOR I FORM AF EN INJICERBAR TRANSPONDER.